

Onwaarneembaar

(Eva Luiters)

Sampioene verskyn net
asof hulle gewag het vir die regte reën­bui
om uit die grond te kruip,
stil en seker

Hul hoede is klein sambrele
vir spoke,
Liggoud, inkbrown,
Sommige gespikkel soos vergete sterre

Maar die spore ...
jy sien hulle nooit beweeg nie.
Hulle dryf net,
deur lug dik met geheime,
gly tussen oomblikke, kleef aan die wind vas
asof dit daar hoort.

Woude blom omdat iets
onsigbaars besluit het om te land.
Hulle vra nooit toestemming nie,
hulle groei net
sag, stadig
en oral.